

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

22. december 2010 (*)

»Præjudiciel forelæggelse – forordning (EØF) nr. 2081/92 og (EF) nr. 510/2006 – tidsmæssig anvendelse – artikel 14 – registrering efter den forenklede procedure – forholdet mellem varemærker og beskyttede geografiske betegnelser«

I sag C-120/08,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 20. december 2007, indgået til Domstolen den 20. marts 2008, i sagen:

Bavaria NV

mod

Bayerischer Brauerbund eV,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne D. Šváby, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), E. Juhász og T. von Danwitz,

generaladvokat: J. Mazák

justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. juni 2010,

efter at der er afgivet indlæg af:

- Bavaria NV ved advocaat G. van der Wal og Rechtsanwalt H. Kunz-Hallstein
- Bayerischer Brauerbund eV ved Rechtsanwalt R. Knaak
- den tyske regering ved J. Möller og J. Kemper, som befuldmægtigede
- den græske regering ved I. Chalkias og S. Papaïoannou, som befuldmægtigede
- den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato F. Arena
- den nederlandske regering ved C. Wissels og J. Langer, som befuldmægtigede

– Europa-Kommissionen ved N. Rasmussen, G. von Rintelen og T. van Rijn, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 16. september 2010,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT L 208, s. 1) og artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 93, s. 12) for så vidt angår beskyttede oprindelsesbetegnelser (herefter »BGB«), som er registreret efter den forenklede procedure fastsat i artikel 17 i forordning nr. 2081/92.
- 2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem Bavaria NV (herefter »Bavaria«) og Bayerischer Brauerbund eV (herefter »Bayerischer Brauerbund«) vedrørende Bavarias ret til at bruge et varemærke, der indeholder ordet »Bavaria«, henset til det forhold, at BGB'en »Bayerisches Bier« blev registreret i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1347/2001 af 28. juni 2001 om supplerung af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 (EFT L 182, s. 3).

Retsforskrifter

Forordning nr. 2081/92

- 3 Artikel 6 i forordning nr. 2081/92 bestemmer:

»1. Inden for en periode på seks måneder kontrollerer Kommissionen ved en formel undersøgelse, om registreringsansøgningen indeholder alle de i artikel 4 nævnte oplysninger.

Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat om sine konklusioner.

2. Hvis Kommissionen på baggrund af bestemmelserne i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse opfylder betingelserne for beskyttelse, offentliggør den i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ansøgerens navn og adresse, betegnelsen på produktet, de vigtigste punkter i ansøgningen, henvisningerne til de nationale bestemmelser vedrørende dets tilvirkning, produktion eller fremstilling og om nødvendigt de betragtninger, der ligger til grund for afgørelsen.

3. Modtager Kommissionen ingen indsigelser i henhold til artikel 7, indføres betegnelsen i et af Kommissionen ført register benævnt »register over beskyttede

oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser«, der indeholder navnene på vedkommende sammenslutninger og kontrolorganer.

4. Kommissionen offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*:

– de betegnelser, der indføres i registret

– ændringer i registret, der foretages i overensstemmelse med artikel 9 og 11.

5. Hvis Kommissionen på baggrund af undersøgelsen i stk. 1 drager den konklusion, at en betegnelse ikke opfylder betingelserne for beskyttelse, beslutter den efter fremgangsmåden i artikel 15 ikke at foretage den i stk. 2 omhandlede offentliggørelse.

Inden den i stk. 2 og 4 omhandlede offentliggørelse og den i stk. 3 omhandlede registrering kan Kommissionen anmode udvalget i artikel 15 om at afgive udtalelse.«

4 Forordningens artikel 13, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Registrerede betegnelser er beskyttet mod:

- a) enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt disse produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under denne betegnelse, eller for så vidt anvendelse af betegnelsen indebærer udnyttelse af den beskyttede betegnelses omdømme
- b) enhver uretmæssig brug, efterligning eller antydning, selv hvis produktets virkelige oprindelse er angivet, eller hvis den beskyttede betegnelse er anvendt i oversættelse eller ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller lignende
- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produkternes herkomst, oprindelse, art og hovedegenskaber på pakningen eller emballagen, i reklamerne eller i dokumenterne for de pågældende produkter samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af oprindelsen
- d) enhver anden form for praksis, som kan vildlede offentligheden med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Når der i en registreret betegnelse indgår navnet på et landbrugsprodukt eller levnedsmiddel, der betragtes som en artsbetegnelse, er anvendelse af denne artsbetegnelse på de tilsvarende landbrugsprodukter eller levnedsmidler ikke i strid med litra a) og b) i første afsnit.«

5 Forordningens artikel 14 bestemmer:

»1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører

samme type produkt, dersom ansøgningen om registrering af mærket er indgivet efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

Mærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.

Bestemmelserne i dette stykke gælder ligeledes, når ansøgningen om registrering af et mærke er indgivet inden datoen for den offentliggørelse af ansøgningen om registrering, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, dersom denne offentliggørelse sker inden mærkets registrering.

2. Under overholdelse af fællesskabsretten kan et mærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som er registreret i god tro inden datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse, fortsat anvendes til trods for registreringen af en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse, såfremt mærket ikke er erklæret ugyldigt, eller rettighederne dertil ikke er fortabt af de grunde, der er anført i henholdsvis artikel 3, stk. 1, litra c) og g), og artikel 12, stk. 2, litra b), i Rådets direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker [EFT 1989 L 40, s. 1].

3. En oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres ikke, såfremt registreringen på baggrund af et mærkes omdømme og anseelse og varigheden af dets anvendelse vil kunne vildlede forbrugeren med hensyn til produktets virkelige oprindelse.«

6 Artikel 17 i forordning nr. 2081/92 bestemmer:

»1. Inden seks måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvilke ved lov beskyttede betegnelser eller, i de medlemsstater, hvor der ikke findes nogen beskyttelsesordning, hvilke hævdvundne betegnelser de ønsker at registrere i henhold til forordningen.

2. Kommissionen registrerer efter fremgangsmåden i artikel 15 de i stk. 1 omhandlede betegnelser, som omfattes af artikel 2 og 4. Artikel 7 finder ikke anvendelse. Artsbetegnelser registreres dog ikke.

3. Medlemsstaterne kan bibeholde den nationale beskyttelse af de betegnelser, der er meddelt i henhold til stk. 1, indtil den dato, hvor der træffes afgørelse om registreringen.«

Forordning (EF) nr. 1107/96

7 Følgende er anført i første og anden betragtning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1107/96 af 12. juni 1996 om registrering af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser efter proceduren i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 (EFT L 148, s. 1):

»I henhold til artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92 har medlemsstaterne inden seks måneder efter datoen for forordningens ikrafttræden underrettet Kommissionen om, hvilke ved lov beskyttede betegnelser eller hævdvundne betegnelser de ønskede at registrere.

Undersøgelsen af, om disse betegnelser er i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 2081/92, viste, at nogle af dem er i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte forordning og bør registreres og dermed beskyttes på EF-plan som geografisk betegnelse eller oprindelsesbetegnelse.«

8 Artikel 1 i forordning nr. 1107/96 bestemmer:

»Betegnelserne i bilaget registreres som [BGB] eller beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) efter artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2081/92.

De betegnelser, der ikke figurerer i bilaget, men som er meddelt efter artikel 17, er fortsat beskyttet på nationalt plan, indtil der træffes en beslutning om dem.«

Forordning (EF) nr. 2400/96

9 Følgende fremgår af første til fjerde betragtning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2400/96 af 17. december 1996 om optagelse af visse betegnelser i det register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, der er fastsat i forordning nr. 2081/92 (EFT L 327, s. 11):

»Medlemsstaterne har i henhold til artikel 5 i forordning (EØF) nr. 2081/92 sendt Kommissionen ansøgninger om registrering af visse betegnelser som geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser.

I henhold til forordningens artikel 6, stk. 1, er det konstateret, at ansøgningerne er i overensstemmelse med forordningen og indeholder alle de oplysninger, der er fastsat i forordningens artikel 4.

Offentliggørelse af betegnelserne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* har ikke givet anledning til indsigelser, jf. forordningens artikel 7.

Betegnelserne bør derfor optages i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser og er dermed beskyttet i EF som geografiske betegnelser eller oprindelsesbetegnelser.«

10 Artikel 1 i forordning nr. 2400/96 bestemmer:

»Betegnelserne i bilaget optages i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som [BGB] eller beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) efter artikel 6, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2081/92.«

Forordning (EF) nr. 692/2003

11 Artikel 1, punkt 13, i Rådets forordning (EF) nr. 692/2003 af 8. april 2003 om ændring af forordning nr. 2081/92 (EUT L 99, s. 1) bestemmer:

»Artikel 14 [i forordning nr. 2081/92] ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse registreres i overensstemmelse med denne forordning, afvises ansøgningen om registrering af

et varemærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13, og som vedrører samme type produkt, hvis ansøgningen om registrering af varemærket er indgivet efter datoen for indgivelse til Kommissionen af ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, annulleres.«

[...]

Forordning nr. 510/2006

12 19. og 20. betragtning til forordning nr. 510/2006 har følgende ordlyd:

»De betegnelser, der allerede er registreret i henhold til [...] forordning (EØF) nr. 2081/92 [...] på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden, bør fortsat være beskyttet efter nærværende forordning og automatisk optages i registeret. Der bør også fastsættes overgangsbestemmelser for de registreringsansøgninger, som Kommissionen modtager før nærværende forordnings ikrafttræden.

For klarhedens og gennemskuelighedens skyld bør forordning (EØF) nr. 2081/92 ophæves og erstattes af nærværende forordning.«

13 Artikel 4 i forordning nr. 510/2006 med overskriften »Varespecifikation« bestemmer følgende:

»1. For at en beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB) eller en [BGB] kan anvendes for et landbrugsprodukt eller en fødevare, skal produktet eller varen være i overensstemmelse med en varespecifikation.

2. Varespecifikationen skal mindst omfatte følgende:

[...]

14 Forordningens artikel 7 med overskriften »Indsigelse og afgørelse om registrering« bestemmer følgende i stk. 6:

»Kommissionen fører et register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og [BGB] og holder det ajour.«

15 Forordningens artikel 13 med overskriften »Beskyttelse« bestemmer følgende i stk. 1:

»Registrerede betegnelser er beskyttet mod:

a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af en registreret betegnelse for produkter, der ikke er omfattet af registreringen, for så vidt sådanne produkter kan sammenlignes med de produkter, der er registreret under den pågældende betegnelse, eller for så vidt anvendelsen af betegnelsen udnytter den beskyttede betegnelses omdømme

b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, uanset om produktets virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er

ledsaget af udtryk såsom »art«, »type«, »måde«, »som fremstillet i«, »efterligning« eller tilsvarende

- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art og vigtigste egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamerne eller i dokumenterne for det pågældende produkt samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse
- d) enhver anden form for praksis, der vil kunne vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Hvis navnet på et landbrugsprodukt eller en fødevarer, der betragtes som en artsbetegnelse, indgår i en registreret betegnelse, anses anvendelse af den pågældende artsbetegnelse på de relevante landbrugsprodukter eller fødevarer ikke for at være i strid med første afsnit, litra a) eller b).«

16 Artikel 14 i forordning nr. 510/2006 med overskriften »Forholdet mellem varemærker, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser« bestemmer følgende i stk. 1:

»Hvis en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, gives der afslag på ansøgningen om registrering af et varemærke, der svarer til en af situationerne beskrevet i artikel 13, og som vedrører samme produktklasse, såfremt ansøgningen om registrering af varemærket indgives efter datoen for indgivelse af registreringsansøgningen til Kommissionen.

Varemærker, der er registreret i strid med første afsnit, erklæres ugyldige.«

17 Forordningens artikel 17 med overskriften »Overgangsbestemmelser« bestemmer:

»1. De betegnelser, der på datoen for denne forordnings ikrafttræden er opført i bilaget til [...] forordning (EF) nr. 1107/96 [...], og dem, der er opført i bilaget til [...] forordning (EF) nr. 2400/96, optages automatisk i det register, der er omhandlet i artikel 7, stk. 6, i nærværende forordning. De relevante varespecifikationer ligestilles med de varespecifikationer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Eventuelle specifikke overgangsbestemmelser i forbindelse med sådanne registreringer finder fortsat anvendelse.

2. Med hensyn til ikke-færdigbehandlede ansøgninger, indsigelser og anmodninger, som Kommissionen har modtaget inden datoen for denne forordnings ikrafttræden:

- a) finder de procedurer, der er fastsat i artikel 5, ikke anvendelse, uden at dette dog berører artikel 13, stk. 3, og
- b) erstatter det resumé af varespecifikationen, som er udarbejdet i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 383/2004 [af 1. marts 2004 for så vidt angår resuméet af varespecifikationens hovedelementer (EUT L 64, s. 1)], det enhedsdokument, der er omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra c).

3. Kommissionen kan om nødvendigt vedtage andre overgangsbestemmelser efter proceduren i artikel 15, stk. 2.«

18 Artikel 19 i forordning nr. 510/2006 har følgende ordlyd:

»Forordning (EØF) nr. 2081/92 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning betragtes som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag III.«

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 19 Bayerischer Brauerbund er en tysk sammenslutning, der har til formål at beskytte de bayerske bryggerses fællesinteresser. Ifølge en erklæring fra Amtsgericht München er deres vedtægter dateret den 7. december 1917. Bayerischer Brauerbund har været indehaver af de registrerede fællesmærker Genuine Bavarian Beer siden 1958, Bayrisch Bier og Bayrisches Bier siden 1968, Reinheitsgebot siden 1516 og Bayrisches Bier siden 1985.
- 20 Bavaria er et nederlandsk erhvervsdrivende ølproduktionsselskab, der driver virksomhed på det internationale marked. Dette selskab, der tidligere hed »Firma Gebroeders Swinkels«, begyndte at bruge ordet »Bavaria« fra 1925 og integrerede det i sit navn i 1930. Bavaria har været og er indehaver af flere registrerede varemærker og figurbestanddele, der indeholder ordet »Bavaria«. Tidspunktet for registreringerne er årene 1947, 1971, 1982, 1991, 1992 og 1995. Beskyttelsen af visse af disse varemærker blev afvist i Tyskland i 1973, 1992 og i 1993.
- 21 Betegnelsen »Bayerisches Bier« har været genstand for bilaterale aftaler om beskyttelse af geografiske betegnelser, oprindelsesbetegnelser og andre geografiske angivelser mellem Forbundsrepublikken Tyskland på den ene side og Den Franske Republik (1961), Den Italienske Republik (1963), Den Helleniske Republik (1964), Det Schweiziske Forbund (1967) og Kongeriget Spanien (1970) på den anden side.
- 22 Den 28. september 1993 indgav Bayerischer Brauerbund i overensstemmelse med to andre bayerske sammenslutninger en ansøgning til den tyske regering om registrering som BGB i henhold til artikel 17, stk. 1, i forordning nr. 2081/92. Den 20. januar 1994 underrettede den tyske regering Kommissionen om ansøgningen om registrering af »Bayerisches Bier« som BGB efter den forenkede procedure.
- 23 En række oplysninger blev udvekslet mellem Kommissionen og de tyske myndigheder med henblik på at supplere sagens akter, der blev anset for at være fuldstændige den 20. maj 1997. De endelige varespecifikationer blev fremsendt til Kommissionen ved skrivelse af 28. marts 2000.
- 24 Forskriftskomiteén for Oprindelsesbetegnelser og Geografiske Betegnelser drøftede ad flere omgange de to udkast til forordning, som Kommissionen havde forelagt med henblik på at registrere »Bayerisches Bier« som BGB. Den omstændighed, at der fandtes varemærker, der også omfattede udtrykket »Bayerisches Bier« eller oversættelser heraf, var et af de spørgsmål, som blev drøftet.
- 25 Eftersom det flertal, som var krævet i henhold til artikel 15, andet afsnit, i forordning nr. 2081/92 ikke var opnået i komitéén, kunne den ikke afgive udtalelse inden for den fastsatte frist. Kommissionen ændrede derfor sit udkast til forslag til Rådets forordning, idet Rådet herefter vedtog forordning nr. 1347/2001, hvorved »Bayerisches Bier« blev

registreret som BGB, og hvorved betegnelsen blev inkluderet blandt de betegnelser, der er optaget i bilaget til forordning nr. 1107/96.

- 26 Efter at have anlagt tilsvarende sager i andre medlemsstater nedlagde Bayerischer Brauerbund ved Landgericht München påstand om, at Bavaria skulle give afkald på beskyttelse af et af de i denne doms præmis 20 nævnte varemærker. Det omhandlede varemærke er det internationalt registrerede varemærke nr. 645 349, som er beskyttet i Tyskland med prioritetsvirkning fra den 28. april 1995.
- 27 Landgericht München gav Bayerischer Brauerbund medhold i en dom, der blev stadfæstet under appel af Oberlandesgericht München. Bavaria indgav en »revisionsanke« til den forelæggende ret.
- 28 På denne baggrund har Bundesgerichtshof besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Finder artikel 14, stk. 1, i forordning [...] nr. 510/06 anvendelse, når den beskyttede betegnelse gyldigt er blevet registreret i henhold til den forenkede procedure efter artikel 17 i [...] forordning [...] nr. 2081/92 [...]?
  - 2) a) Hvis spørgsmål 1 besvares bekræftende: Hvilket tidspunkt skal lægges til grund for bedømmelsen af den beskyttede geografiske betegnelses forrang som omhandlet i artikel 14, stk. 1, i forordning [...] nr. 510/06?
    - b) Hvis spørgsmål 1 besvares benægtende: Hvilken bestemmelse regulerer konflikten mellem en geografisk betegnelse, som gyldigt er registreret i henhold til den forenkede procedure efter artikel 17 i forordning [...] nr. 2081/92, og et varemærke, og hvorefter reguleres den beskyttede geografiske betegnelses forrang?
  - 3) Kan man falde tilbage på nationale bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser, når betegnelsen »Bayerisches Bier« opfylder kravene til registrering efter forordning [...] nr. 2081/92 og forordning [...] nr. 510/06, men forordning [...] nr. 1347/01 er ugyldig?»

29 Ved afgørelse truffet af Domstolens præsident den 8. maj 2008 blev denne sag udsat på afsigelsen af dommen i sagen Bavaria og Bavaria Italia (dom af 2.7.2009, sag C-343/07, Sml. I, s. 5491). Genstanden for sagen var en præjudiciel anmodning fra Corte d'appello di Torino (Italien) inden for rammerne af en tvist, som ligeledes var mellem Bavaria og Bayerischer Brauerbund om bl.a. gyldigheden af forordning nr. 1347/2001.

Om de præjudicielle spørgsmål

30 Det skal indledningsvis bemærkes, at selv om det i det første og andet spørgsmål antages, at forordning nr. 1347/2001 er gyldig, lægges det i tredje spørgsmål til grund, at den er ugyldig.

31 Det tredje spørgsmål skal derfor behandles før det første og det andet spørgsmål.

Det tredje spørgsmål

- 32 Med det tredje spørgsmål har den forelæggende ret rejst spørgsmål om gyldigheden af forordning nr. 1347/2001 og, i tilfælde af et benægtende svar, om hvorvidt de nationale bestemmelser om beskyttelse af geografiske betegnelser finder anvendelse, hvis BGB'en »Bayerisches Bier« opfylder kravene til registrering i forordning nr. 2081/92 og 510/2006, men forordning nr. 1347/2001 eventuelt er ugyldig.
- 33 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at det forelagte spørgsmål ligeledes vedrører forhold, som kan påvirke gyldigheden af forordning nr. 1347/2001, og som blev forelagt af Corte d'appello di Torino i den sag, der gav anledning til dommen i sagen Bavaria og Bavaria Italia, der på daværende tidspunkt verserede for Domstolen.
- 34 Eftersom Domstolen besluttede, at gennemgangen af dette spørgsmål intet frembragte, der kunne have indvirkning på gyldigheden af forordning nr. 1347/2001, er det uforholdsmæssigt at besvare det tredje spørgsmål.

Om det første og det andet spørgsmål

- 35 Med det første og andet spørgsmål, som skal besvares samlet, spørger den forelæggende ret i det væsentlige om, hvilken bestemmelse og referencedato der regulerer en konflikt mellem en betegnelse, som gyldigt er blevet registreret som BGB efter den forenklede procedure i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 og et varemærke, for hvilket der er blevet indgivet en registreringsansøgning inden denne betegnelse blev registreret, og inden forordning nr. 692/2003 trådte i kraft.

Spørgsmålet om, hvorvidt artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 510/2006 eller forordning nr. 2081/92, som ændret ved forordning nr. 692/2003, tidsmæssigt set ikke finder anvendelse i hovedsagen

- 36 Formålet med såvel artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 i den oprindelige affattelse, og som ændret ved forordning nr. 692/2003, som artikel 14, stk.1, i forordning nr. 510/2006 er at regulere enhver konflikt mellem en betegnelse, der er registreret som BGB, og en ansøgning om registrering af et varemærke, som svarer til en af situationerne i artikel 13 i forordning nr. 2081/92 og i forordning nr. 510/2006, og som vedrører samme type produkt.
- 37 Den fastsatte løsning på en sådan konflikt er at afslå den omhandlede varemærkeansøgning eller subsidiært at annullere det registrerede varemærke, såfremt ansøgningen er blevet indgivet efter den i disse forskellige bestemmelser fastsatte frist.
- 38 I henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 510/2006 og den affattelse af artikel 14, stk. 1, som følger af forordning nr. 2081/92, som er gentaget i forordning nr. 692/2003, skal varemærkeansøgningen således afvises, eller varemærket skal i givet fald annulleres, såfremt varemærkeansøgningen blev indgivet efter, at ansøgningen om registrering af den omhandlede betegnelse som BGB blev indgivet til Kommissionen.
- 39 De i den foregående præmis nævnte bestemmelser finder imidlertid ikke anvendelse med tilbagevirkende kraft med henblik på løse en konflikt som den, der gav anledning til hovedsagen, der drejer sig om en betegnelse, der gyldigt er registreret som en BGB efter den forenklede procedure i artikel 17 i forordning nr. 2081/92, og et varemærke, for

hvilket der blev indgivet en ansøgning om registrering, inden forordning nr. 692/2003 trådte i kraft.

- 40 Ifølge fast retspraksis er retssikkerhedsprincippet nemlig normalt til hinder for, at en unionsakts anvendelsesområde i tidsmæssig henseende tager udgangspunkt i et tidspunkt, der ligger forud for retsaktens offentliggørelse, dog med undtagelse af de særlige tilfælde, hvor det tilstræbte mål kræver det, og når der er taget behørigt hensyn til de berørtes berettigede forventning. For at sikre overholdelsen af retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning skal de materielle EU-retlige regler herved fortolkes således, at de kun omfatter forhold, som ligger forud for ikrafttrædelsen, såfremt det af ordlyden, bestemmelsernes formål eller opbygning klart fremgår, at dette har været meningen (jf. dom af 24.9.2002, forenede sager C-74/00 P og C-75/00 P, Falck og Acciaierie di Bolzano mod Kommissionen, Sml. I, s. 7869, præmis 119 og den deri nævnte retspraksis).
- 41 Selv om retssikkerhedsprincippet er til hinder for, at en forordning anvendes med tilbagevirkende kraft, uanset om det måtte være til gunst eller ugunst for den pågældende, kræver samme princip, at faktiske omstændigheder normalt, medmindre andet udtrykkeligt er bestemt, skal bedømmes efter samtidige retsregler. Hvis den nye lov således kun har virkning for fremtiden, finder den, for så vidt ikke andet er bestemt, ligeledes anvendelse på de fremtidige virkninger af faktiske omstændigheder, som er opstået under den gamle lov (jf. dom af 6.7.2006, sag C-154/05, Kersbergen-Lap og Dams-Schipper, Sml. I, s. 6249, præmis 42 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 Det konstateres, at de omstændigheder, der gav anledning til konflikten mellem betegnelsen og det i hovedsagen omhandlede varemærke, forelå før ikrafttrædelsen af ikke blot forordning nr. 510/2006, men også forordning nr. 692/2003, som ændrede forordning nr. 2081/92. Den omhandlede konflikt vedrører nemlig dels den omstændighed, at betegnelsen »Bayerisches Bier« – som følge af den tyske regerings ansøgning til Kommissionen den 20. januar 1994 – blev registreret efter den forenklede procedure i artikel 17 i forordning nr. 2081/92 som BGB i medfør af forordning nr. 1347/2001, dels det forhold, at Bavarias varemærke, som har været genstand for international registrering nr. 645 349, har haft prioritet og dermed været beskyttet i bl.a. Tyskland siden den 28. april 1995.
- 43 For så vidt det hverken fremgår af ordlyden, formålet med eller opbygningen af forordning nr. 692/2003 og 510/200 – og navnlig af de bestemmelser, der er behandlet ovenfor – at disse finder anvendelse med tilbagevirkende kraft, skal en konflikt som den mellem BGB'en og det i hovedsagen omhandlede varemærke reguleres i henhold til artikel 14, stk. 1, i den oprindelige affattelse af forordning nr. 2081/92.
- 44 I det foreliggende tilfælde skal det afgøres, om BGB'en »Bayerisches Bier« på tidspunktet for registreringen af det omhandlede varemærke Bavaria i 1995 allerede havde prioritet, således at den kunne begrunde en annullation af dette varemærke. Dette spørgsmål skal besvares på baggrund af den regel, der regulerer den omhandlede konflikt på tidspunktet, hvor denne opstod.
- 45 Det er i denne forbindelse uden betydning, at de betegnelser, som er registreret som BGB'er i henhold til forordning nr. 2081/92 i medfør af 19. betragtning til forordning

nr. 510/2006 og artikel 17 heri, er omfattet af den beskyttelse, som er indført ved forordning nr. 510/2006.

Den materielle anvendelse af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 på hovedsagen

- 46 Det skal indledningsvis bemærkes, at i henhold til den ordning, der er indført ved forordning nr. 2081/92, kunne betegnelserne enten registreres efter den normale procedure i artikel 5 ff. eller efter den forenkede procedure i artikel 17. Mens de betegnelser, som var registreret efter til den normale procedure, blev optaget i bilaget til forordning nr. 2400/96, blev de betegnelser, som var registreret efter den forenkede procedure, optaget i bilaget til forordning nr. 1107/96.
- 47 Den konflikt, som ligger til grund for hovedsagen, reguleres af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92.
- 48 Artikel 14, stk. 1, er nemlig den eneste bestemmelse, som regulerer konflikter mellem betegnelser og ansøgninger om registrering af varemærker, idet denne artikels stk. 2 og 3 tager sigte på andre situationer.
- 49 Ifølge konfliktreglen i artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 skal ansøgningen om registrering af det omhandlede varemærke afvises, og såfremt den ikke er blevet afvist, skal det registrerede varemærke annulleres, hvis ansøgningen blev indgivet efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 2. Ansøgningen om registrering skal ligeledes afvises, eller varemærket skal annulleres, hvis ansøgningen er blevet indgivet forud for offentliggørelsen, dersom denne offentliggørelse sker inden mærkets registrering.
- 50 Denne konfliktregel kan således påberåbes med henblik på at afvise ansøgningen om registrering af det omhandlede varemærke, eller subsidiært med henblik på at erklære det ugyldigt, i hvilken forbindelse datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2, skal anses for referencedato for anvendelsen af den omhandlede konfliktregel.
- 51 Ifølge Kommissionen indebærer fastsættelse af en sådan referencedato, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 ikke finder anvendelse på de betegnelser, som er registreret efter den forenkede procedure, eftersom den offentliggørelse, der er omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 2, udelukkende vedrører den normale registreringsprocedure.
- 52 Denne fortolkning må forkastes.
- 53 For det første vedrører artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, som registreres »i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning«, uanset hvilken registreringsprocedure der anvendes.
- 54 For det andet skal det bemærkes, at formålet med artikel 17 i forordning nr. 2081/92 var – i medfør af en forenklet procedure – at registrere eksisterende betegnelser i medlemsstaterne, der, uanset om de opfyldte forordningens materielle betingelser, allerede var lovligt beskyttet eller hævdvundne.

55 Det skal i denne forbindelse fastslås, at formålet med den ordning, som er indført med forordning nr. 2081/92, og navnlig den i artikel 17 omhandlede, var at yde samme beskyttelse for de betegnelser, som underkastes den forenkede procedure, som dem, der underkastes den normale procedure.

56 Som det desuden fremgår af anden betragtning til forordning nr. 1107/96 og fjerde betragtning til forordning nr. 2400/96, indebar registrering efter såvel den forenkede procedure som den normale procedure, at de omhandlede betegnelser var i overensstemmelse med forordning nr. 2081/92, og at de dermed var beskyttet på EU-plan.

57 Det skal dermed konstateres, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 ligeledes finder anvendelse på konflikter, der omhandler betegnelser, der er registreret som BGB'er i henhold til den forenkede procedure.

Spørgsmålet om, hvilken referencedato der er relevant inden for rammerne af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 i forbindelse med konflikter, der vedrører en betegnelse, der er registreret som BGB i henhold til den forenkede procedure

58 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den referencedato, som er nævnt i artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92, er datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 2, hvorimod der ikke var opstillet noget krav om offentliggørelse inden for rammerne af den forenkede procedure. Det skal derfor fastslås, hvilken referencedato der er relevant i tilfælde af en konflikt, der vedrører en betegnelse, som er registreret som en BGP efter den forenkede procedure.

59 Eftersom den ordning, der er indført ved forordning nr. 2081/92, er en ensartet og sammenhængende ordning (jf. dom af 8.9.2009, sag C-478/07, Budejovický Budvar, Sml. I, s. 7721, præmis 114 og 115), skal den anses for at udgøre en udtømmende ordning, der ikke giver medlemsstaterne mulighed for at ufylde en mangel med deres nationale ret. Løsningen skal derfor findes i lyset af opbygningen, målet og formålet med den omhandlede bestemmelse og forordning (jf. i denne retning dom af 30.1.1974, sag 149/73, Hannoversche Zucker, Sml. s. 121, præmis 4).

60 Det skal i denne forbindelse for det første bemærkes, at hvad angår den normale procedure beskytter artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 betegnelserne på EU-plan i forhold til et konkurrerende varemærke, der går forud for registreringen af disse betegnelser.

61 Det er således i overensstemmelse med de krav, der følger af retssikkerhedsprincippet, at fastsætte denne dato i forhold til offentliggørelsen på EU-plan som den, der er omhandlet i forordningens artikel 6, stk. 2.

62 Den første gang de betegnelser, der var registreret efter den forenkede procedure, blev offentliggjort på EU-plan, var dermed, da de blev registreret.

63 Det skal for det andet bemærkes, at ifølge ordlyden af artikel 17, stk. 3, i forordning nr. 2081/92 kunne medlemsstaterne bibeholde den nationale beskyttelse af de betegnelser, der var meddelt i henhold til nævnte artikels stk. 1, indtil den dato, hvor der blev truffet afgørelse om registreringen. I henhold til artikel 1 i forordning nr. 1107/96 var de

betegnelser, som var meddelt efter artikel 17, fortsat beskyttet på nationalt plan, indtil der blev truffet en beslutning om dem.

- 64 Eftersom den nationale beskyttelse af de betegnelser, som skulle registreres efter den forenkledede procedure, blev opretholdt indtil registreringsdatoen, er det foreneligt med opbygningen af den med forordning nr. 2081/92 indførte ordning at anvende den dato, hvor registreringen fik gyldighed som referencedato for disse betegnelser med henblik på at opnå den beskyttelse, som forordningens artikel 14, stk. 1, giver.
- 65 Hvad angår den i hovedsagen omhandlede BGB svarer offentliggørelsen af registreringen, således som det fremgår af forordning nr. 1347/2001, desuden til den dato, hvor registreringen får gyldighed, og den opfylder dermed kravene til retssikkerhed.
- 66 Det skal herefter fastslås, at hvad angår de betegnelser, som er registreret efter den forenkledede procedure i artikel 17 i forordning nr. 2081/92, er datoen for registreringens gyldighed i overensstemmelse med såvel formålet med referencedatoen i artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 som med forordningens opbygning.
- 67 Denne dato udgør dermed den referencedato, som inden for rammerne af artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 skal anvendes til at regulere en konflikt, der vedrører en betegnelse, der er registreret som en BGB efter den forenkledede procedure.
- 68 På baggrund af det ovenfor anførte skal første og andet spørgsmål besvares med, at artikel 14, stk. 1, i forordning nr. 2081/92 finder anvendelse med henblik på at regulere en konflikt mellem en betegnelse, som gyldigt er blevet registreret som BGB efter den forenkledede procedure i forordningens artikel 17, og et varemærke, som svarer til en af situationerne i forordningens artikel 13, og som vedrører samme type produkt, og for hvilket ansøgningen om registrering er indgivet såvel før registreringen af betegnelsen som før ikrafttrædelsen af forordning nr. 692/2003. Den dato, hvor registreringen af betegnelsen får gyldighed, skal anvendes som referencedato inden for rammerne af nævnte artikel 14, stk. 1.

Sagens omkostninger

- 69 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

Artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler finder anvendelse med henblik på at regulere en konflikt mellem en betegnelse, som gyldigt er blevet registreret som en beskyttet geografisk betegnelse efter den forenkledede procedure i forordningens artikel 17, og et varemærke, som svarer til en af situationerne i forordningens artikel 13, og som vedrører samme type produkt, og for hvilket ansøgningen om registrering er indgivet såvel før registreringen af betegnelsen som før

ikrafttrædelsen af Rådets forordning (EF) nr. 692/2003 af 8. april 2003 om ændring af forordning nr. 2081/92. Den dato, hvor registreringen af betegnelsen får gyldighed, skal anvendes som referencedato inden for rammerne af nævnte artikel 14, stk. 1.

Underskrifter

---

* Processprog: tysk.